Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY

ze dne 28. března 1983

o osvobození od daní, které platí v rámci Společenství pro dočasný dovoz některých dopravních prostředků

(83/182/EHS)

(Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 59)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 2006/98/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	129	20.12.2006

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Španělska a Portugalska	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994
►**A3**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

SMĚRNICE RADY

ze dne 28. března 1983

o osvobození od daní, které platí v rámci Společenství pro dočasný dovoz některých dopravních prostředků

(83/182/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 99 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že volnému pohybu osob, které mají bydliště ve Společenství, uvnitř Společenství brání daňové režimy uplatňované na dočasný dovoz některých dopravních prostředků pro soukromé nebo obchodní použití;

vzhledem k tomu, že odstranění překážek vyplývajících z těchto daňových opatření je zvláště potřebné, má-li být zřízen hospodářský trh s vlastnostmi obdobnými domácímu trhu;

vzhledem k tomu, že musí být možné v určitých případech jednoznačně zjistit, zda má určitá osoba bydliště v daném členském státě;

vzhledem k tomu, že se zdá být žádoucí v první etapě omezit působnost této směrnice u některých dopravních prostředků na ty, které byly pořízeny nebo dovezeny v souladu s obecnými podmínkami daňového systému na domácím trhu členského státu,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Členské státy osvobodí za podmínek níže stanovených motorová silniční vozidla (včetně jejich přívěsů), obytné přívěsy, rekreační lodě, rekreační letadla, jízdní kola, tříkolky a jezdecké koně dočasně dovezené z jiného členského státu od

— daní z obratu, spotřebních daní a od jakýchkoli jiných nepřímých daní,

— od daní uvedených v příloze této směrnice.

2. Osvobození od daní podle odstavce 1 se vztahuje rovněž na běžné náhradní díly, příslušenství a vybavení dovážené s těmito dopravními prostředky.

3. Osvobození od daní podle odstavce 1 se nevztahuje na užitková vozidla.

4. a) Do oblasti působnosti této směrnice nespadá dočasný dovoz osobních vozidel, obytných přívěsů, rekreačních lodí, rekreačních letadel, jízdních kol a tříkolek k soukromému použití,

([1]) Úř. věst. C 267, 21.11.1975, s. 8.
([2]) Úř. věst. C 53, 8.3.1976, s. 37.
([3]) Úř. věst. C 131, 12.6.1976, s. 50.

▼B

jestliže nebyly získány nebo dovezeny v souladu s obecnými podmínkami daňového systému na domácím trhu členského státu nebo jestliže se na ně při jejich vývozu vztahuje jakékoli osvobození od daní z obratu, spotřebních nebo jiných nepřímých daní nebo vrácení těchto daní.

Pro účely této směrnice se má za to, že dopravní prostředky získané za podmínek uvedených v čl. 15 bodě 10 směrnice 77/388/EHS [1] splňují obecné podmínky daňového systému na domácím trhu členského státu; členské státy však mohou mít za to, že dopravní prostředky získané za podmínek uvedených ve třetí odrážce zmíněného bodu 10 tyto podmínky nesplňují.

b) Rada přijme jednomyslně na návrh Komise do 31. prosince 1985 pravidla Společenství o poskytování osvobození od daní pro dopravní prostředky uvedené výše v písm. a) prvním pododstavci, přičemž vezme v úvahu potřebu jednak zamezit dvojí zdanění, jednak zajistit běžné a plné zdanění dopravních prostředků určených k soukromému použití.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se

a) „užitkovým vozidlem“ rozumí jakékoli silniční vozidlo, které je vzhledem k typu své konstrukce a vybavení vhodné a určené k přepravě za úplatu nebo bezúplatně

— více než devíti osob včetně řidiče,

— zboží,

jakož i jakékoli silniční vozidlo pro jiné zvláštní použití než pro dopravu ve vlastním smyslu;

b) „osobním vozidlem“ rozumí jakékoli jiné silniční vozidlo, včetně případného přívěsu, než vozidla uvedená v písmenu a);

c) „obchodním použitím“ dopravního prostředku rozumí jeho použití při bezprostředním výkonu výdělečné činnosti nebo činnosti prováděné za účelem zisku;

d) „soukromým použitím“ rozumí jakékoli jiné než obchodní použití.

Článek 3

Dočasný dovoz některých dopravních prostředků pro soukromé použití

Je-li osobní vozidlo, obytný přívěs, rekreační loď, rekreační letadlo, jízdní kolo nebo tříkolka dováženo dočasně, je dovezený předmět osvobozen od daní uvedených v článku 1 na dobu přerušovanou či nepřetržitou, která v kterýchkoli 12 po sobě jdoucích měsících nepřekročí šest měsíců, za těchto podmínek:

a) osoba dovážející toto zboží musí

aa) mít obvyklé bydliště v jiném členském státě než v členském státě dočasného dovozu;

bb) využívat daný dopravní prostředek k soukromému použití;

b) dotyčný dopravní prostředek není v členském státě dočasného dovozu nikomu postoupen ani pronajat, ani není zapůjčen osobě s bydlištěm v daném státě. Avšak osobní vozidla patřící půjčovně

[1] Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.

▼B

vozidel, která má sídlo ve Společenství, mohou být znovu pronajata osobě, která nemá v dané zemi bydliště, ke zpětnému vývozu, pokud se nacházejí v dotyčné zemi v důsledku nájemní smlouvy, jejíž platnost v této zemi skončila. Zaměstnanec půjčovny vozidel je rovněž může dopravit do členského státu, kde byla původně pronajata, i když má bydliště v členském státě dočasného dovozu.

Článek 4

Dočasný dovoz osobních vozidel pro obchodní použití

1. Osobní vozidlo dovezené dočasně pro obchodní použití je osvobozeno od daní uvedených v článku 1 za těchto podmínek:

a) osoba dovážející osobní vozidlo

   aa) má obvyklé bydliště v jiném členském státě než v členském státě dočasného dovozu;

   bb) nepoužívá vozidlo v členském státě dočasného dovozu k provozování přepravy cestujících za úplatu ani jinou hmotnou odměnu ani k průmyslové nebo obchodní přepravě zboží za úplatu nebo bezúplatně;

b) osobní vozidlo nemůže být v členském státě dočasného dovozu na nikoho převedeno, nikomu pronajato ani zapůjčeno;

c) osobní vozidlo bylo získáno nebo dovezeno v souladu s obecnými podmínkami daňového systému na domácím trhu členského státu, v němž má uživatel obvyklé bydliště, a nevztahuje se na ně při jeho vývozu žádné osvobození od daní z obratu, spotřebních daní nebo jiných nepřímých daní, ani vrácení těchto daní.

   Má se za to, že tato podmínka byla splněna, má-li osobní vozidlo běžnou poznávací značku členského státu, v němž je registrováno, vyjma všechny typy dočasných poznávacích značek.

Avšak u osobních vozidel registrovaných v členském státě, v němž vydávání běžných poznávacích značek není podmíněno splněním obecných podmínek daňového systému na domácím trhu, je uživatel povinen vhodným způsobem předložit doklad o zaplacení nepřímých daní.

2. Osvobození od daní uvedené v odstavci 1 platí po dobu přerušovanou či nepřetržitou

— sedmi měsíců z kterýchkoli 12 po sobě jdoucích měsíců u osobních vozidel dovezených obchodnímzprostředkovatelem podle článku 3 směrnice 64/224/EHS ([1]),

— šesti měsíců z kterýchkoli 12 po sobě jdoucích měsíců v ostatních případech.

Článek 5

Zvláštní případy dočasného dovozu osobních vozidel

1. Dočasně dovezená osobní vozidla jsou osvobozena od daní uvedených v článku 1 v těchto případech:

a) je-li osobní vozidlo registrované v zemi uživatelova obvyklého bydliště používáno pravidelně k cestám z jeho bydliště na jeho pracoviště v podniku na území jiného členského státu a zpět. Toto osvobození od daní nepodléhá časovému omezení;

([1]) Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 869/64.

▼B

b) používá-li student osobní vozidlo registrované v členském státě svého obvyklého bydliště na území jiného členského státu, v němž student pobývá výhradně za účelem studia.

2. Přiznání osvobození od daní uvedené v odstavci 1 je vázáno na jedinou podmínku, totiž že budou splněna ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. a), b) a c).

Článek 6

Osvobození od daní pro dočasný dovoz jezdeckých koní na jezdeckých vyjížďkách

Jezdečtí koně dočasně dovezení do členského státu jsou osvobozeni od daní uvedených v článku 1 po dobu tří měsíců za těchto podmínek:

a) uvedení koně vstupují na území členského státu dočasného dovozu za účelem jezdecké vyjížďky se svým jezdcem nebo během takové vyjížďky. Členské státy mohou z tohoto osvobození od daní vyloučit dovoz koní v dopravních prostředcích, který uskutečňují osoby, které mají bydliště v těchto státech;

b) osvobození od daní je požadováno nejpozději v době vstupu na území členského státu dočasného dovozu. Je-li o osvobození od daní žádáno před dočasným dovozem, může být jezdec osvobozen od požadavku, aby na území členského státu dočasného dovozu vstoupil přes stanoviště pohraniční kontroly;

c) uvedení koně nejsou v členském státě dočasného dovozu pronajati, zapůjčeni třetí osobě ani na ni převedeni, ani nejsou použiti k jiným účelům než k vyjížďkám.

Článek 7

Obecná pravidla pro určování bydliště

1. Pro účely této směrnice se „obvyklým bydlištěm“ rozumí místo, kde určitá osoba žije obvykle, tj. alespoň 185 dnů v každém kalendářním roce, kvůli svým osobním a pracovním vazbám, popřípadě u osoby, která nemá žádné pracovní vazby, kvůli osobním vazbám, z nichž vyplývá úzké spojení mezi dotyčnou osobou a místem, kde žije.

Za obvyklé bydliště osoby, kterou pracovní vazby poutají k jinému místu než vazby osobní a která proto žije střídavě na různých místech nacházejících se ve dvou nebo více členských státech, se však považuje místo, k němuž má osobní vazby, pokud se tam tato osoba pravidelně vrací. Poslední podmínka nemusí být splněna, žije-li dotyčná osoba v některém členském státě proto, aby vykonala úkol, který má určitou dobu trvání. Docházka na vysokou školu nebo do školy nemá za následek změnu obvyklého bydliště.

2. Jednotlivci prokáží místo svého obvyklého bydliště jakýmikoli vhodnými prostředky, například průkazem totožnosti nebo jiným platným dokladem.

3. Mají-li příslušné orgány členského státu dovozu pochybnosti o platnosti prohlášení o obvyklém bydlišti učiněného podle odstavce 2 nebo pro účely některých zvláštních kontrol, mohou požadovat další údaje nebo důkazy.

Článek 8

Doplňková pravidla pro určení bydliště v případě obchodního použití osobního vozidla

Jestliže ve výjimečných případech i přes to, že příslušným orgánům členského státu dovozu byly dodány další údaje podle čl. 7 odst. 3,

▼B

přetrvávají vážné pochybnosti, může být dočasný dovoz osobního vozidla pro obchodní použití podmíněn poskytnutím jistoty.

Jestliže však uživatel vozidla předloží důkaz, že má obvyklé bydliště v jiném členském státě, uvolní úřady členského státu dočasného dovozu poskytnutou jistotu do dvou měsíců ode dne, kdy byl důkaz předložen.

Článek 9

Zvláštní úprava

1. Členské státy si mohou zachovat nebo mohou zavést volnější opatření než ta, která jsou uvedena v této směrnici. Zejména mohou na žádost dovozce povolit dočasný dovoz na období delší, než jsou období uvedená v článku 3 a čl. 4 odst. 2. Ve druhém z těchto případů mohou členské státy vybírat daně uvedené v příloze za období překračující ta, která stanoví tato směrnice. Členské státy mohou také povolit, aby osobní vozidla podle čl. 3 písm. b) druhé věty byla dále pronajímána osobě, která má bydliště v členském státě dovozu, za účelem zpětného vývozu.

2. Členské státy nesmějí za žádných okolností při provádění této směrnice uplatňovat ve Společenství osvobození od daní, která jsou méně výhodná než ta, která by poskytly v případě dopravních prostředků vyrobených ve třetí zemi.

3. Dánské království je oprávněno zachovat si pravidla o obvyklém bydlišti, podle nichž se jakákoli osoba včetně studenta, jde-li o případ podle čl. 5 odst. 1 písm. b), považuje za osobu, která má obvyklé bydliště v Dánsku, jestliže tam žije po dobu jednoho roku nebo 365 dní v období 24 měsíců.

Aby bylo zamezeno dvojí zdanění, je nicméně nutno:

— vyplyne-li z použití těchto pravidel, že jedna osoba má dvě bydliště, je obvyklé bydliště uvedené osoby tam, kde žije jeho manžel nebo manželka a děti,

— v podobných případech se Dánské království dohodne s příslušným členským státem, aby bylo rozhodnuto, které z obou bydlišť má být používáno pro účely zdanění.

Než uplyne doba tří let, přezkoumá Rada na základě zprávy Komise znovu odchylku obsaženou v tomto odstavci a případně přijme na návrh Komise předložený podle článku 99 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství opatření, aby zajistila zrušení této odchylky.

4. Členské státy uvědomí Komisi o opatřeních podle odstavce 1 současně s plněním závazků podle článku 10. Komise tato opatření následně sdělí ostatním členským státům.

Článek 10

Závěrečná ustanovení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1984. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Vzniknou-li při praktickém použití této směrnice obtíže, učiní příslušné orgány dotyčných členských států na základě vzájemné dohody potřebná rozhodnutí, přičemž dbají zejména na úmluvy a směrnice Společenství o vzájemné pomoci.

3. Členské státy dbají na to, aby Komisi sdělily znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

▼B

4. Komise každé dva roky po konzultaci členských států předloží Radě a Evropskému parlamentu zprávu o používání této směrnice v členských státech, zejména co se týče pojmu „obvyklé bydliště“, a navrhne opatření Společenství potřebná k zavedení jednotného systému ve všech členských státech.

Článek 11

Tato směrnice je určena členským státům.

▼A2

PŘÍLOHA

Seznam daní uvedených v čl. 1 odst. 1 druhé odrážce

BELGIE

— Taxe de circulation sur les véhicules automobiles (Arrêté royal du 23 novembre 1965 portant codification des dispositions légales relatives aux taxes assimilées aux impôts sur les revenus – Moniteur belge du 18 janvier 1966)

— Verkeersbelasting op de autovoertuigen (Koninklijk Besluit van 23 november 1965 houdende codificatie van de wettelijke bepalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen – Belgisch Staatsblad van 18 januari 1966)

DÁNSKO

— Vægtafgift af motorkøretøjer (Lovbekendtgørelse Nr. 163 af 31. marts 1993)

NĚMECKO

— Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz – 1979)

— Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung – 1979)

ŘECKO

— Τέλη κυκλοφορίας (N.2367/53 όπως ισχύει σήμερα)

ŠPANĚLSKO

— Tributos Locales sobre circulación de vehículos automóviles (establecido en base a la Ley 41/1979, de 19 de noviembre, de Bases de Régimen Local y al Real Decreto 3 250/1976, de 30 de diciembre)

FRANCIE

— Taxe différentielle sur les véhicules à moteur (Loi nº 77-1467 du 30 décembre 1977)

— Taxe sur les véhicules d'une puissance fiscale supérieure à 16 CV immatriculés dans la catégorie des voitures particulières (Loi de finances 1979 – article 1007 du code général des impôts)

IRSKO

— Motor vehicle excise duties (Finance (Excise duties) (Vehicles) Act 1952 as amended, and Section 94, Finance Act 1973 as amended)

ITÁLIE

— Tassa sulla circolazione degli autoveicoli (TU delle leggi sulle tasse automobilistiche approvato con DPR N. 39 del 5 febbraio 1953 e successive modificazioni)

LUCEMBURSKO

— Taxe sur les véhicules automoteurs (Loi allemande du 23 mars 1935 (Kraftfahrzeugsteuergesetz) maintenue en vigueur par l'arrêté grand-ducal du 26 octobre 1944, modifiée par la loi du 4 août 1975 et les règlements grand-ducaux du 15 septembre 1975 et du 31 octobre 1975 et du 31 octobre 1975)

NIZOZEMSKO

— Motorrijtuigenbelasting (wet op de motorrijtuigenbelasting 21 juli 1966, Stb 332 – wet van 18 december 1969/Stb 548)

RAKOUSKO

— Kraftfahrzeugsteuer (BGBl. nº 449/1992)

PORTUGALSKO

— Imposto sobre veículos (Decreto-Lei Nº 143/78, de 12 de Junho)

— Imposto de compensação (Decreto-Lei Nº 354-A/82, de 9 de Setembro)

▼A2

FINSKO

— Moottoriajoneuvovero/motorfordonsskatt (Laki moottoriajoneuvoverosta/ Lag om skatt på motorfordon 722/66)

ŠVÉDSKO

— Fordonsskatt (Fordonsskattelagen 1988:327)

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

— Vehicle excise duty (Vehicles (Excise) Act 1971)

▼A3

ČESKÁ REPUBLIKA

— Silniční daň

KYPR

— Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος

— Ο περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμος του 1972, όπως τροποποιήθηκε

— Οι περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμοί του 1984, όπως τροποποιήθηκαν

LOTYŠSKO

— Akcīzes nodoklis (likums „Par akcīzes nodokli“, pieņemts 1999. gada 25. novembrī)

— Transportlīdzekļu ikgadējā nodeva (likums „Par transportlīdzekļu ikgadējo nodevu“, pieņemts 2001. gada 22. novembrī)

LITVA

— Prekių apyvartos mokestis ((Žin., 2002, Nr. 56-2229)

MALTA

— Dazju tas-Sisa fuq Vetturi bil-Mutur (Att dwar Taxxa tar- Reġistrazzjoni tal-Vetturi bil-Mutur, Kap. 368)

SLOVINSKO

— Davki od prometa motornih vozil (Zakon o davkih na motorna vozila, Ur.l. RS, št. 52/99)

SLOVENSKO

— Zákon o cestnej dani

▼M1

BULHARSKO

— данък върху превозните средства

RUMUNSKO

— taxa asupra mijloacelor de transport (Codul Fiscal — art. 261- 265)

— accize pentru autoturisme şi autoturisme de teren inclusive rulate (Codul Fiscal — art. 208, alin. 5 şi art. 210, alin. 1(b))